

Predmet C-722/23 [Rugu]ⁱ

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

28. studenoga 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Cour de cassation (Belgija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

22. studenoga 2023.

Žalitelj u kasacijskom postupku:

AR

Cour de cassation de Belgique (Kasacijski sud, Belgija)

Presuda

[*omissis*]

AR, rođen u [*omissis*] (Rumunjska) dana [*omissis*]

sa stalnom adresom [*omissis*]

osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog, žalitelj u kasacijskom postupku,

[*omissis*]

I. POSTUPAK PRED COUROM DE CASSATION (KASACIJSKI SUD)

Žalba je podnesena protiv presude koju je 30. listopada 2023. donijelo optužno vijeće coura d'appel de Bruxelles (Žalbeni sud u Bruxellesu, Belgija).

[*omissis*]

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

II. ODLUKA COURA DE CASSATION (KASACIJSKI SUD)

- 1 Protiv žalitelja, rumunjskog državljanina koji, kako navodi žalbeni sud, boravi u Belgiji, rumunjska tijela izdala su 1. kolovoza 2023. europski uhidbeni nalog u svrhu izvršenja kazne zatvora od četiri godine.

Izvanraspravno vijeće odbilo je izvršiti taj europski uhidbeni nalog zbog razloga, predviđenog u članku 4. stavku 5. loiya du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (Zakon od 19. prosinca 2003. o europskom uhidbenom nalogu), prema kojem bi žalitelj zbog uvjeta oduzimanja slobode u Rumunjskoj bio izložen opasnosti od povrede svojih temeljnih prava, u ovom slučaju prava zaštićenih člankom 3. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Povodom žalbe državnog odvjetništva, optužno vijeće potvrdilo je to rješenje, ali je usto odlučilo da se kazna zatvora od četiri godine na koju se odnosi europski uhidbeni nalog „može izvršiti u Belgiji” u skladu s člankom 6. stavkom 4. Zakona od 19. prosinca 2003. jer se opasnost koja se nastoji spriječiti člankom 4. stavkom 5. odnosi na način izvršenja kazne izrečene u Rumunjskoj, a ne na postupak u kojem je donesena osuđujuća presuda protiv žalitelja ni na samu tu osuđujuću presudu.

Ta je odluka pobijana odluka.

- 2 Žalbeni razlog temelji se na povredi članka 25. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji, članka 4. stavka 5. Zakona od 19. prosinca 2003. o europskom uhidbenom nalogu i članka 38. stavka 1. loiya du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État de l'Union européenne (Zakon od 15. svibnja 2012. o primjeni načela uzajamnog priznavanja kazni zatvora ili mjera oduzimanja slobode izrečenih u državi članici Europske unije).

U njemu se ističe da, nakon što je žalbeni sud utvrdio primjenu razloga za obvezno neizvršavanje europskog uhidbenog naloga jer su postojali ozbiljni razlozi na temelju kojih se može smatrati da bi se izvršenjem tog akta povrijedila žaliteljeva temeljna prava, taj sud nije mogao primijeniti učinke razloga za moguće neizvršenje iz članka 6. stavka 4. Zakona od 19. prosinca 2003. ni, s obzirom na to da je žalitelj boravio u Belgiji, naložiti izvršenje kazne zatvora koja mu je izrečena u državi članici izdavateljici naloga.

- 3 Na temelju članka 1. stavka 2. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, one izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama navedene okvirne odluke.

Iz presude Suda Europske unije od 17. prosinca 2020. u predmetima C-354/20 PPU i C-412/20 PPU proizlazi da je cilj mehanizma europskog uhidbenog naloga osobito borba protiv toga da tražena osoba koja se nalazi na državnom području različitom od onog na kojem je navodno počinila povredu ne ostane nekažnjena.

Osim toga, u skladu s presudom C-579/15 od 29. lipnja 2017., Sud Europske unije odlučio je da nadležni nacionalni sud, uzimajući u obzir cjelokupno nacionalno pravo i primjenom metoda tumačenja koje su njime priznate, mora protumačiti nacionalne odredbe o kojima je riječ u najvećoj mogućoj mjeri s obzirom na tekst i svrhu te okvirne odluke. Ta obveza podrazumijevala je da u predmetu koji je tada podnesen Sudu, u slučaju odbijanja izvršenja europskog uhidbenog naloga izdanog radi predaje osobe protiv koje je u državi članici izdavateljici izrečena pravomoćna presuda kojom se ona osuđuje na kaznu oduzimanja slobode, pravosudna tijela države članice izvršenja imaju obvezu zajamčiti stvarno izvršenje kazne izrečene toj osobi.

Međutim, u skladu s člankom 1. stavkom 3. Okvirne odluke, ona ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.

Člankom 4. stavkom 5. Zakona od 19. prosinca 2003., kojim je ta okvirna odluka prenesena u belgijski pravni poredak, predviđa se odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga ako postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se može smatrati da bi se njime povrijedila temeljna prava osobe o kojoj je riječ, koja su propisana člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji. Riječ je o razlogu za obvezno neizvršavanje europskog uhidbenog naloga.

Naposljetku, u skladu s člankom 6. stavkom 4. tog zakona, kojim je prenesen članak 4. stavak 6. Okvirne odluke, izvršenje europskog uhidbenog naloga može se osobito odbiti ako je taj akt izdan u svrhe izvršenja kazne, kada se osoba na koju se odnosi nalog nalazi ili boravi u Belgiji, a belgijska nadležna tijela obvezuju se izvršiti tu kaznu u skladu s belgijskim zakonom. U tom se slučaju člankom 38. stavkom 1. Zakona od 15. svibnja 2012. predviđa da odluka suca istrage podrazumijeva priznavanje i izvršenje kazne ili mjere oduzimanja slobode izrečene u sudskoj odluci na koju se odnosi europski uhidbeni nalog i da se ta osuđujuća presuda izvršava u skladu s odredbama navedenog zakona od 15. svibnja 2012.

- 4 Žalbenim se razlogom postavlja pitanje mogu li sudovi države izvršenja europskog uhidbenog naloga, ako su utvrdili da u slučaju predaje tražene osobe državi izdavateljici postoji opasnost od povrede temeljnih prava te osobe i da se ta opasnost ne može spriječiti u razumnom roku, tako da su dužni odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga, ti isti sudovi države izvršenja naloga ipak odlučiti, kako bi izbjegli nekažnjavanje tražene osobe koja boravi na državnom području različitom od onog na kojem je navodno počinila kazneno djelo, da u skladu s odredbom kojom se u nacionalni pravni poredak prenosi članak 4. stavak 6.

Okvirne odluke valja naložiti da se u državi članici izvršenja naloga izvrši kazna zatvora koja je izrečena dotičnoj osobi u državi članici izdavateljici europskog uhidbenog naloga i na koju se odnosi taj akt.

Drugim riječima, protivi li se utvrđenje da postoji razlog za obvezno neizvršavanje navedenog europskog uhidbenog naloga tomu da se mogu primijeniti učinci razloga za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga iz članka 4. stavka 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu?

- 5 Za razliku od predmeta u kojem je donesena prethodno navedena presuda Suda Europske unije u predmetu C-579/15, utvrđenju da osoba o kojoj je riječ boravi u državi članici izvršenja i da valja primijeniti razlog za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga iz članka 4. stavka 6. Okvirne odluke u ovom je slučaju prethodilo utvrđenje da bi predaja te osobe državi članici izdavateljici dovela do opasnosti od povrede njezinih temeljnih prava pa valja primijeniti razlog za obvezno neizvršavanje iz članka 4. stavka 5. Zakona od 19. prosinca 2003.

Samo tumačenje članka 4. stavka 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. trebalo bi omogućiti odgovor na prethodno navedeno pitanje.

Stoga, u skladu s člankom 267. trećim stavkom Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Sudu Europske unije valja uputiti pitanje koje se navodi u izreci.

- 6 Budući da je sudac istrage 12. rujna 2023. pustio žalitelja na slobodu uz poštovanje uvjeta kojima mu se ograničava sloboda kretanja i kojima mu se osobito zabranjuje odlazak u inozemstvo, uzimajući u obzir da će ta odluka proizvoditi učinke do donošenja konačne odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga i s obzirom na to da je odgovor na postavljeno pitanje odlučujući u tom pogledu, Cour de cassation (Kasacijski sud) traži od Suda Europske unije da razmotri primjenu hitnog postupka predviđenog u članku 267. posljednjem stavku Ugovora o funkcioniranju Europske unije i u članku 107. Poslovnika Suda Europske unije od 25. rujna 2012.
- 7 Ispitivanje žalbenog razloga prekida se dok Sud Europske unije ne odluči o pitanju navedenom u nastavku.

SLIJEDOM NAVEDENOG,

COUR DE CASSATION (KASACIJSKI SUD)

prekida postupak dok Sud Europske unije ne odgovori na sljedeće prethodno pitanje:

Ako su sudovi države članice izvršenja europskog uhidbenog naloga utvrdili da u slučaju predaje tražene osobe državi članici izdavateljici postoji opasnost od povrede temeljnih prava te osobe povezana s izvršenjem inozemne kazne, tako da

valja odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga, dopušta li se člankom 4. stavkom 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica tim sudovima države članice izvršenja, koji utvrđuju da tražena osoba boravi u potonjoj državi, da zatim u skladu s odredbom kojom se u nacionalni pravni poredak prenosi članak 4. stavak 6. Okvirne odluke odluče da u državi članici izvršenja naloga valja izvršiti kaznu zatvora koja je izrečena u državi članici izdavateljici europskog uhidbenog naloga i na koju se odnosi taj akt?

[*omissis*]

[*omissis*] [datum i potpisi]

RADNI DOKUMENT